

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 21T/44/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118011275
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sopúch
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2024:4118011275.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sopúcha a prísediacich A. B. a C. D. v trestnej veci proti obžalovanému E. F. G., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní dňa 29.04.2024 takto

rozhodol:

Obžalovaný,
E. F. G. D. H. I. E. F. J., narodený dňa XX.XX.XXXX v Zlatých Moravciach,
trvale bytom D. K. XXXX/X, B. K.,

sa uznáva za vinného, že:

dňa 23.06.2017 tým, že v poobedňajších hodinách, počas toho ako poškodená robila v záhrade strhol jej z hlavy okuliare a odhodil ich preč, jednou rukou ju sotil do pleca a spýtal sa jej čo tam chce a následne, keď stretol poškodenú na chodbe domu, schmatol ju za ľavú ruku v oblasti ramena a hodil do steny, čím jej spôsobil viaceré povrchové poranenia pleca a ramena vľavo s dobou liečenia do 7 dní,

teda:

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle ublížiť inému na zdraví,

tým spáchal:

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá:

Podľa § 156 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, peňažný trest v sume 500,- (päťsto) Eur.

Podľa § 56 odsek 3 Trestného poriadku obžalovaný je povinný peňažný trest zaplatiť najneskôr do jedného roka od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona, ustanovuje pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Nitre, (ďalej v texte len so znením „prokurátor“) podal na E. F. G. (ďalej v texte tiež so znením „obžalovaný“) Okresnému súdu Nitra, dňa 12.10.2018 obžalobu č. 3 Pv 594/17/4403, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Súd vykonal dokazovanie tak, ako ho navrhli vykonať strany obžaloby a obhajoby na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného K. E. F. G., svedkyňu - poškodenú K. L. G., svedkov C. G., M. G., K. N. G., K. L. O., K. I. G., G. J., prečítal zápisnice o výsluchu svedkov P. O., B. G., F. O., K. K. O., mal. F. G., prečítal znalecký posudok Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrie, spol. s.r.o. so sídlom v Nových Zámkoch so sídlom Nové Zámky č.125/2017 a prečítal listinné dôkazy z vyšetrovacieho spisu Ministerstva vnútra SR, úradu inšpekčnej služby ČVS: SKIS-345/OISZ-V-2017, (ďalej v texte len so znením „vyšetrovací spis“, alebo „VS“) a listinné dôkazy v súdnom spise.

Obžalovaný E. F. G., na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku, ktorý mu bol kladený za vinu s tým, že trestné stíhanie bolo sofistifikované, vykonštruované jeho matkou, ktorá nahovorila jeho súrodencom, že sa k nej správa zle. Žiaden zo svedkov nepotvrdil, že mal svoju matku v roku 1999 zhodiť zo schodov. Matka ho krivo obviňovala z pomsty a z dôvodu, že si našla známosť, odišla z domu, že bola odsúdená za krádež, že jej bol odobratý vodičský preukaz a on bol vždy ten, ktorý to v rodine, čo sa týka matky pomenoval tak ako to v skutočnosti bolo. Z toho dôvodu matka proti nemu začala zbroidiť a vymýšľať obvinenia voči nemu, že ju mal fyzicky napádať, spôsobovať jej bolesť, psychické príkorie, pričom to nikto nikdy nevidel až na údajné sotenie, ktoré pred deťmi zinscenovala a zamykala pred ním dvere do domu. Matka mu vždy, keď bol na záhrade vyčítala, že ho vydedí, že sa postará, aby bol prepustený zo zamestnania, aby mal zápis v registri trestov a robila schválnosti aj jeho synovi F.. Obžalovaný ďalej uviedol, že v rokoch 2000 až 2001 nechcel napriek naliehaniu jeho matky zobrat' jej priateľa na brigádu do Talianska na čo mu uviedla, že sa postará o to, aby vypadol z domu, vyhľadávala problémy nadávala na neho a snažila sa rozbiť jeho vzťah s terajšou manželkou. V septembri roku 2001 matka odišla. Dlhé roky potom do domu na Q. XX nechodila až v rokoch 2006 a 2007 a častejšie v rokoch 2010 až 2014, pričom sa mu z nenávisti stránila. Fyzicky ju nikdy nenapadol, len jedenkrát ju chytil za rameno na oslave narodenín jeho syna v roku 2015, keď jej zdôrazňoval, aby nekazila oslavu a aby jemu a jeho rodine dala pokoj, čo videl jeho brat C.. S matkou si vzájomne vulgárne nadávali. Robila mu schválnosti aby sa nevedel dostať k svojim veciam aj v dňoch 23.6.2017 a 24.06.2017, keď chcel ísť do domu, v ktorom mu patrí jedna štvrtina, pričom sa s ňou stretol až po príchode polície. Počul ako sa matka potom ako sa v roku 2014 vrátila vulgárne vyjadrovala aj na adresu jeho otca, ktorý mal z jeho matky strach, keďže sa mu mala vyhrážať, že ho zabije a sťažoval sa mu, že to už s ňou nevydrží, že pred ním zamykala izby, aby sa do nich nemohol dostať. Na naliehanie otca povedal matke, aby z domu odišla. Obžalovaný ďalej uviedol, že sa nestalo, že by matke zahodil, jej kabelku za plot na rolu, ale je pravda, že ju hodil na trávnik vedľa schodov. Nikdy matku nechtyl pod krk a netriasol s ňou, nehodil ju o stenu. Dňa 23.06.2017 sa nestalo, že by odhodil matkine okuliare, tie matka hodila po ňom. Je pravdou, že dňa 24.06.2017 sa chcel cez okno dostať do domu, keďže bol dom zamknutý. Matka podala návrh na súde na zrušenie darovacej zmluvy, ktorou mu darovala jednu štvrtinu domu. Otcova sestra G. ho pred tým upozorňovala, aby si dával pozor, že jeho matka je zlá žena, že ho vydedí.

Svedkyňa K. L. G., v procesnom postavení poškodená, matka obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedla, že nehody s obžalovaným začali v roku 1999, keď sa prevalilo, že mala priateľa. Obžalovaný to povedal jej manželovi, čo ona zle znášala. S manželom nemala dobrý vzťah, počas celého manželstva sa za všetko hádali, pričom sa mu celé roky vyhrážala, že odíde. Jej manžel fyzicky napádal tak ju ako aj deti a to aj bez príčiny. Potom ako sa obžalovaný dozvedel, že mala priateľa sa pri každom ich stretnutí správal voči nej urážlivo tak odišla z domu a chodila už len na návštevy. Po tom ako jej manžel ochorel sa vrátila domov natrvalo a osočovania a urážky zo strany obžalovaného pokračovali. V roku 2008, 2009 sa stalo, že ju vyhánal z domu, tak odišla a keďže jej nešiel autobus do K., prečkala noc na stanici v Nitre.

Pri oslave siedmych narodenín syna obžalovaného ju chytil rukami pod krk, keď dohovárala synovi C., ktorý obžalovaného od nej odtrhol.

Obžalovaný jej pri incidente na záhrade odhodil okuliare do sadenia, v dome ju chytil za ruku, hodil o stenu, ale možno jej nechcel ublížiť. V dome sa zamkla a obžalovaný sa nevedel do domu dostať, ale dostal sa cez okno bol rozzúrený, tak zavolała políciu, ale keďže policajti zo B. K., ktorí obžalovaného museli poznať mu nadfžali, tak išla s modrinami na ošetrovanie a s lekárskou správou išla podať do Nitry trestné oznámenie. Ďalej svedkyňa uviedla, že možno obžalovaného provokoval tým, že ju tam videl. Od podania trestného oznámenia má od obžalovaného pokoj. Svedkyňa na položené otázky uviedla, že obžalovaný ju mal roky ponižovať a opľzlo jej nadávať tak raz, dvakrát za mesiac, čo zle znášala. Na lekárskom ošetrovaní bola len po poslednom incidente, pričom v roku 1999 sa stalo, že ju pri schodoch sotil, čo ju možno ani nechcel, keďže mala zlé topánky a bolo mokro tak sa pošmykla a spadla tak, že si narazila stehno a po mesiaci išla na ošetrovanie. Počas Vianoc obžalovaný do nej strčil pri dverách, v ktorých sa stretli tak, že preletela cez dvere a všetci to videli. Svedkyňa uviedla, že je pravdou, že aj ona obžalovanému opľzlo nadávala, ale fyzické útoky mu neopätovovala. V Zlatých Moravciach nebývala od roku 2000 do roku 2014. Obžalovaný od roku 2014 chodil do domu na Q. XX sporadicky a od roku 2016 alebo 2017 keď už mal záhradku takmer denne. Dom darovali deťom, ale ona voči obžalovanému darovaciu zmluvu zrušila, pretože nesúhlasil s predajom domu. Z dôvodu psychického násillia sa psychiatricky neliečila.

Svedok C. G., brat obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedol, že po tom ako si matka – poškodená K. L. G. našla priateľa jej vzťah s obžalovaným sa začal zhoršovať a keď poškodená prišla z K. na dva dni na návštevu, zo strany obžalovaného slovné vulgarizmy vyústili do fyzického kontaktu ako buchnátov a sácania, ktorých bolo dosť, pričom raz bol svedkom ako poškodenú obžalovaný chytil pod krk a musel ho odtiahnuť. Na rukách matky videl modriny. Poškodená mu povedala, že obžalovaný, jeho brat jej vyhodil z domu na rolu kabelku a z Nitry mu volala, aby išiel na rolu zobrať kabelku. Na roli našiel šminky a zdravotnú kartu. Svedok ďalej uviedol, že ku konfliktom dochádzalo po tom ako si matka našla priateľa. Jedenkrát bol svedkom toho ako matka vulgárne nadávala obžalovanému.

Svedkyňa M. G., neter obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedla, že vzťah jej starej matky s obžalovaným bol hrozný. Bola svedkom dvoch incidentov, pri prvom sprostredkovane, keď počula na záhrade ako mal obžalovaný nabádať svojho syna, aby kopol starú matku do zadku a pri druhom, keď mal obžalovaný strčiť starú matku vo dverách jedálne, čo ale nevidela. Tiež bola svedkom toho, keď obžalovaný poškodenej nadával, pričom jej povedal, že ju zabije. Jedenkrát jej matka telefonovala, že obžalovaný ju mal fyzicky napadnúť tak, že ju mal chytiť za rameno. Počula, že jedenkrát ju mal škrtiť a mal jej zahodiť kabelku. Svedkyňa ďalej uviedla, že vedela o tom, že poškodená, jej stará matka mala snahu dať veci do poriadku, ale obžalovaný nemal záujem. O tom, že mal obžalovaný fyzicky napadnúť starú matku vedela od nej a od N. G., L. O. a C. G.. Poškodená konflikty nevyvolávala, skrývala sa, aby k nim nedošlo, bola smutná, nešťastná a bála sa obžalovaného. S obžalovaným mala normálny vzťah a nemal s ním žiadny problém.

Svedok K. N. G., brat obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedol, že medzi jeho matkou a otcom počas spoluzitia v rodine boli neustále konflikty, či už slovné ako aj fyzické napadnutia matky zo strany otca.

Správanie sa obžalovaného k matke sa malo zmeniť v roku 1999 po tom ako si matka našla priateľa. Zo strany obžalovaného sa jednalo o slovné napadnutia a poškodená mu hovorila, že ju mal neskôr napadnúť aj fyzicky, tak, že ju mal sotiť zo schodov. V roku 2000 odišla za priateľom do Martina a domov sa vracala sporadicky. Po tom ako sa vrátila natrvalo, útoky zo strany obžalovaného sa začali stupňovať. Matka mu povedala, že to vyvrcholilo 23.06.2017, kedy ju mal fyzicky napadnúť, o čom mala byť aj lekárska správa a po čom matka mala podať trestné oznámenie. Počul ako obžalovaný matke vulgárne nadával, ale nebol svedkom jej fyzického napadnutia o ktorých hovorili súrodenci, že ju mal napadnúť v kuchyni a mala vyletieť z jedáľenských dverí, keď brat C. G. mal povedať, že na nejakej oslave mal obžalovaný matku škrtiť, keď jej mal v roku 2010 vyhodiť nejaké veci na pole a mal proti nej huckať svojho syna o čom sa dozvedel od netere M. G.. Poškodená mala záujem veci urovnať, ale obžalovaný záujem nemal. Svedok na položené otázky uviedol, že lekársku správu mu ukázala pred pojednávaním matka, aby si ju naštudoval k pojednávaní, pričom sa spolu bavili o tom, čo bude vypovedať na hlavnom pojednávaní. Nebol svedkom fyzického napadnutia matky obžalovaným. Svedok ďalej uviedol, že brat C. mal byť obžalovaným ovplyvňovaný, ale po výsluchoch mal priznať, že videl ako obžalovaný držal matku pod krkom oboma rukami.

Svedkyňa K. L. O., sestra obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedla, že od roku 1999 sa obžalovaný, jej brat k matke choval zle. Opakovane ju slovne napádal hrubými vulgarizmami, pričom z jeho strany došlo aj k fyzickým kontaktom, o čom jej telefonicky hovorila matka, keďže ona bývala v Martine. Prvý krát sa jej matka sťažovala na chovanie obžalovaného v roku 2000. Obžalovaný, jej brat to nikdy nepoprel. Opakovane sa snažila obžalovanému dohovoriť, aby s matkou nekomunikoval. S obžalovaným chodili aj na dovolenky, na ktorých mu tiež dohovárala. Počula ako obžalovaný poškodenej vulgárne nadával, videla ako ju sotil, povedala jej, že jej vyhodil z domu veci a že noc strávila na autobusovej stanici. Mala vedomosť o tom, že obžalovaný mal proti matke nabádať aj svojho syna, čoho mala byť svedkom jeho neter M. G.. Od matky a brata C. G. počula, že na oslave mal poškodenú obžalovaný škrtiť. O incidente zo dňa 23.06.2017 jej povedala matka, že bola u lekára a že ide to nahlásiť na políciu do Nitrý, čo jej schválila. Matka sa so správaním obžalovaného vyrovnávala ťažko. Nebola svedkom toho, že by matka útočila na obžalovaného, matka jej povedala, že mala vulgárne obžalovanému nadávať a hovoriť, že ho vydedí. Vedela o tom, že matka podala návrh na vrátenie daru, ale nemala vedomosť o tom, že by ostatní súrodenci chceli nehnuteľnosť predať.

Svedkyňa K. I. G., manželka obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedla, že je to pre ňu absolútne nepochopiteľné, že sa jedná vykonštruovaný konflikt s cieľom zdiskreditovať manžela a pripraviť ho o zamestnanie, konflikt, ktorý by si medzi sebou mali vyriešiť matka, syn a súrodenci. Prvý konflikt zaregistrovala v roku 2001, kedy matka jej manžela opustila svojho manžela, odsťahovala sa do Martina, čo on neskutočne zle psychicky znášal, čo neskôr spôsobilo jeho zdravotné problémy. Poškodená prvé 3-4 roky po tom ako odišla domov do Zlatých Moraviec nechodila, nezaujímal sa o rodinu. Potom začala sporadicky chodiť niekoľkokrát do roka, na čo otec jej manžela, ktorého poznala ako milujúceho otca a láskavého človeka, bol vystresovaný, hovoril jej o problémoch, viackrát sa jej sťažoval ako ho poškodená ponižovala, fyzicky napádala a vulgárne mu nadávala a viackrát prosil jej manžela, aby jej dohovoriť, aby mu nerobila zle a aby radšej odišla tam, kde pred rokmi odišla. Poškodená sa do rodičovského domu vrátila v roku 2014-2015. Konflikty sa vyhrotili v roku 2015, keď svokor ochorel a keď si dovolila povedať, že ani jeden zo súrodencov sa o otca nedokáže postarať. Konflikty sa vyostřili do takej miery, že poškodená zamykala rodičovský dom, vyhrážala sa jej manželovi, že už ho môže vydediť, potupiť a že ho pripraví o zamestnanie. O dôvodoch trestného stíhania sa dozvedela až od vyšetrovateľa. Vzťahy v rodine boli spočiatku dobré, vychádzali úžasne, chodili na dovolenky, do doby, kedy sa poškodená vrátila do rodičovského domu. Bola svedkom toho ako sa poškodená na adresu jej manžela vulgárne vyjadrovala, v období, keď prepukla jej nevera a po pohrebe otca manžela vykrikovala, že ho pripraví o dedičstvo a o zamestnanie. Konflikt na oslave narodenín jej syna vyprovokovala poškodená, matka obžalovaného. Po tom ako zistila, že obžalovaný, jej syn povedal svojmu otcovi, že mu bola neverná, nevedela mu to zabudnúť, že mu to povedal. Po smrti svokra už do rodičovského domu nechodila, chodil tam len jej manžel, keďže tam mali záhradku.

Svedkyňa G. J., sestra otca obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedla, že tá neskutočná nenávisť v rodine, kedy matka syna ženie pred súd je kvôli peniazom a egu netere L. O.. Vzťahy v rodine boli do smrti jej brata dobré a nikdy jej nepovedal ani nikto z rodiny, že by obžalovaný mal vulgárne alebo fyzicky napadnúť svoju matku. Svedkyňa sa ku skutku nevedela vyjadriť.

Súd postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku prečítal na hlavnom pojednávaní zápisnice o výpovediach svedkov:

P. O. zo dňa 18.10.2017 na (čl.302-317 VS). Svedok uviedol, že informácie mal len sprostredkovane, počul, že obžalovaný mal poškodenú vyhodiť z domu. O tom, že mal obžalovaný fyzicky napádať poškodenú mal vedieť od manželky, švagrov a od poškodenej. Svedok vo výpovedi uviedol, že nebol svedkom skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu.

B. G., zo dňa 10.10.2017 na (čl.232-239 VS). Svedkyňa uviedla, že od jej manžela N. G. mala vedomosť o tom, že by sa obžalovaný mal voči poškodenej nevhodne, ale nikdy to ani nevidela ani nepočula a nebavila so s ním o tom. S poškodenou sa stretávala veľmi málo, ku skutku sa nevedela vyjadriť.

F. O. zo dňa 18.10.2017 na (čl.318-324 VS), ktorý využil svoje právo a odoprel vo veci vypovedať, z dôvodu príbuzenského pomeru s obžalovaným.

K. K. O. zo dňa 18.10.2017 na (čl.330-336 VS), ktorý využil svoje právo a odoprel vo veci vypovedať, z dôvodu príbuzenského pomeru s obžalovaným.

Maloletého F. G. zo dňa 11.10.2017 na (čl.273-278 VS). Svedok uviedol, že bol pri tom ako stará matka jeho otcovi nadávala a hovorila, že ho vyzlečie z uniformy. Za to, že v záhrade odtrhol slivku počula ako hovorila, „že ten malý hajzel s tým debilom mi nebudú oberať môj majetok“. Bol svedkom toho ako stará matka nadávala starému otcovi a povedala mu“ neboj sa, ta raz zdochneš“.

Raz po tom ako sa stará matka hádala s otcom mu povedala, že ona si môže vymyslieť všeličo, lebo na to má svedkov a že otec na to svedkov nemá a že ho vyzlečie z uniformy. Keď bol v záhrade, počul ako stará matka kričala na otca, že nie je jej syn a že ho vydedí. Svedok ďalej uviedol, že hádky vyvolávala stará matka, zamykal pred otcom dom a potom sa mu smiala, že ho nepustí. Nikdy nevidel ani nepočul, že by niekto starej matke nejako ublížil.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal Znalecký posudok č. 125/2017 Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o. so sídlom v Nových Zámkoch na (čl. 369-401 VS). Znalec uviedol, že u obžalovaného je slabý psychický potenciál na zvládanie životných situácií, má sklon k napätiu a neistote a je zvýšene citlivý na svoju osobu. Znalec u obžalovaného zistil len mierne zvýšenú celkovú pohotovosť k agresívnemu správaniu, disharmóniu osobnostných rysov, pričom obžalovaný spĺňa kritéria poruchy osobnosti. Podľa znalca v prípade preukázania viny by bola najpravdepodobnejšou motiváciou jeho konania, že sa cítil byť matkou ponížený a oklamáný, vnímal to ako zradu, za čo mohol matku trestať, za jej skutok, ktorý vnímal ako svoje poníženie. Znalec u obžalovaného zistil jeho charakteristiky vo vzťahu ku skutku ako možnosť impulzívnych reakcií, zvýšená pohotovosť k vnútornej tenzii, zvýšená zameranosť na seba a tým aj zvýšená citlivosť na seba a tým aj zvýšená zraniteľnosť, so zvýšenou pohotovosťou k agresívnemu správaniu, zvýšené očakávania, že okolie bude ústretové k jeho potrebám, nižšie sebahodnotenie a neschopnosť „povzniesť sa“ nad isté okolnosti.

Súd o obžalobe rozhodol rozsudkom dňa 20.11.2019 tak, že obžalovaného E. F. G. spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku. Prokurátor Okresnej prokuratúry v Nitre proti rozsudku podal odvolanie.

O odvolaní rozhodol druhostupňový Krajský súd v Nitre uznesením pod sp.zn. 1To/38/2020 dňa 30.06.2020 (ďalej v texte len so znením „uznesenie“) tak, že napadnutý prvostupňový rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Nitre v uznesení okrem iného poukázal na potrebu súdu I. stupňa, aby náležite zdôvodnil svoje rozhodnutie, aby sa vysporiadal s vykonanými dôkazmi, tak aby tieto vyhodnotil v súlade so zásadami hodnotenia dôkazov a vysporiadal sa tak s odvolacími námietkami prokurátorky, resp v prípade potreby ak má pochybnosti o niektorých skutkových otázkach, aby súd I. stupňa doplnil dokazovanie v zmysle § 2 odsek 11 Trestného poriadku.

Súd v nadväznosti na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre v zmysle návrhov obhajoby doplnil dokazovanie tak, že na hlavnom pojednávaní oboznámil fotografie okna rodinného domu v B. K., Q. XXXX/XX, č.l. 617 až 620 (nachádzajúce sa na USB kľúči č.l. 615) a fotografie rodinného domu v B. K., Q. XXXX/XX, č.l. 647-650.

Súd o obžalobe rozhodol rozsudkom dňa 22.03.2023 tak, že obžalovaného E. F. G. spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku. Prokurátor Okresnej prokuratúry v Nitre proti rozsudku podal odvolanie.

O odvolaní rozhodol druhostupňový Krajský súd v Nitre uznesením pod sp.zn. 1To/82/2023 dňa 22.08.2023 (ďalej v texte len so znením „uznesenie“) tak, že napadnutý prvostupňový rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Nitre v uznesení okrem iného poukázal na potrebu zasadiť jednotlivé konania obžalovaného do konkrétneho časového rámca s poukazom na to, či jednotlivé verbálne ale i fyzické ataky obžalovaného proti poškodenej boli preukázané, tiež v takej periodicite a časových súvislostiach ako boli žalované, či vzájomne súviseli ako sústavný tlak na psychiku poškodenej, teda dosahujúce intenzitu zločinu a či uvedené konanie možno spájať s následkom adekvátnym tomuto zločinu. Krajský súd v Nitre zároveň poukázal na povinnosť posudzovať skutok nie len z hľadiska zákonných znakov

zločinu, ale i z hľadiska či žalovaný skutok nie je iným trestným činom, teda či niektoré z konaní obžalovaného neobsahujú zákonné znaky iného trestného činu, pri tom poukázal na časť skutku zo dňa 23.06.2017.

Súd v nadväznosti na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre opätovne posúdil jednotlivé protiprávne konania obžalovaného a tiež s poukazom na stanovisko prokurátora prezentované v záverečnej reči a vo veci rozhodol.

Súd z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp.zn. 16C/24/2019 prečítal tie časti listinných dôkazov, ktoré sa týkali dokazovaných skutočností, teda okolností vzťahu obžalovaného a poškodenej – jeho matky, ich vzájomnej animozity a to návrhu poškodenej ako žalobkyne o vrátenie sumy 47.500,- eur s prísl. z titulu vrátenia daru doručeného na súd dňa 04.04.2019 č.l. 5-7, Uznesenie Krajskej prokuratúry v Nitre č.l. 9-13, výzvy na vrátenie daru č.l. 14-15, znalecký posudok č.l. 16-97, vyjadrenie žalovaného k žalobe č.l. 117-123, vyjadrenie zástupcu žalobkyne č.l. 128-131 a uznesenia o zastavení konania č.l. 175-187.

Z prečítaných listinných dôkazov vyplynulo, že poškodená, matka obžalovaného od obžalovaného po podaní obžaloby (12.10.2018) požadovala vrátenie daru 1 v roku 2010 darovaného nehnuteľného majetku - rodinného domu (miesto trvalého bydliska poškodenej, B. K., Q. XXXX/XX) a príľahých pozemkov nachádzajúcich sa v katastrálnom území B. K., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, pričom poškodená ako žalobkyňa podaním zo dňa 30.09.2019 svoju žalobu vzala späť a z toho vyplýva, že žalobkyňa mala nehnuteľný majetok obžalovanému darovať dva roky potom ako mal v zmysle obžaloby začať páchať žalovaný skutok.

Súd vyhodnotil tak priame ako aj nepriame zákonne vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní. Z vykonaného dokazovania súd ustálil, že existujú tak priame ako aj nepriame dôkazy činu, svedčiace tak v prospech ako i v neprospech preukázania viny obžalovaného.

Súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo a v ich súhrne na základe logických súvislostí, ich váhy, vierohodnosti, pravdivosti, alebo účelovosti v to v ich vzájomnej súvzťažnosti, s poukazom na motívy konania obžalovaného a poškodenej. Súd z vykonaného dokazovania ustálil skutkový stav, zavinenie obžalovaného, následok, či sa stal žalovaný skutok a či skutok obžalovaný spáchal, teda subjektívnu a objektívnu stránku spáchaného činu.

Obžaloba obžalovanému kládla za vinu, že sa dopustil úmyselného protiprávneho konania tým, že :

- v rodinnom dome v B. K. I. Q. R. S. XXXX/XX od r. 2008 do roku 2010 mal poškodenej vulgárne nadávať, vyhadzovať ju z domu, strkať do nej, odpľúvať si pri stretnutí s ňou, zahodiť jej osobné veci,

- v roku 2012 počas oslavy narodenín vnuka F. mal poškodenú chytiť pod krk, triasť ňou, škrtiť ju a vulgárne jej nadávať,

- od roku 2014 jeden až dvakrát za mesiac mal poškodenú slovne napádať, odpľúvať si pred ňou, naraziť do nej,

- a dňa 23.6.2017 mal poškodenej v záhrade pri rodinnom dome strhnúť okuliare, odhodiť ich, soťiť ju do pleca, schmatnúť ju za ľavú ruku, za rameno, hodiť ju o stenu a spôsobiť jej zranenia s dobou liečenia do 7 dní, po čom sa mala poškodená zo strachu zamknúť v kuchyni, pričom tak poškodená mala z konania obžalovaného pociťovať strach, neistotu, napätie, pocit poníženia, čo subjektívne mala vnímať ako ťažké príkorie.

Obžalovaný podľa obžaloby teda :

- poškodenej - svojej matke mal spôsobiť fyzické a psychické utrpenie údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, alebo iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické alebo psychické zdravie, alebo jej bezpečnosť,

- a čin mal spáchať závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Obžalovaný sa tak podľa obžaloby uvedeným konaním mal dopustiť zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona.

Súd na základe vyhodnotenia vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní uznesením podľa § 280 odsek 2 Trestného poriadku konanie obžalovaného popísané v skutkovej vete obžaloby Okresného prokurátora v Nitre sp.zn. 3Pv 594/17/4403 súdu došlej dňa 12.10.2018, že po tom ako v roku 1999 došlo k narušeniu jeho vzťahu s matkou, poškodenou L. G., pretože neakceptoval jej vzťah s iným mužom, ktorý poškodená udržiavala počas manželstva s jeho otcom, sa jeho nevraživé správanie voči poškodenej a to najmä v období od presne nezisteného času v roku 2008 do 24.06.2017, v rodinnom dome na adrese Q. XXXX/XX L. B. K. a k nemu prislúchajúcich priestoroch a pozemkoch vystupňovalo do tej miery, že takmer vždy keď sa s poškodenou stretol v rodinnom dome na uvedenej adrese používal voči poškodenej fyzické a psychické násillie a to tým spôsobom, že v období do roku 2008 do roku 2010 vždy, keď prišla poškodená asi 1 až 2-krát do mesiaca do rodinného domu a stretla sa s ním, slovne ju napádal rôznymi vulgárnymi nadávkami a vyhadzoval ju z domu, voči poškodenej vyjadroval sústavne odpor a tým, že pri stretnutí s poškodenou strkal do nej a odplúval si pred ňou, raz keď ju vyhnal z domu, urobil jej schválnosť aj tým, že keď poškodená odchádzala z domu zahodil jej kabelku a kľúče od jej bytu k plotu domu, kričal po nej, že je kurva a by sa tam u neopovážila vrátiť, poškodená musela vtedy prečkať celú noc na autobusovej stanici čakajúc na autobus, ktorý išiel až ráno, lebo sa bála vrátiť späť do domu; asi v roku 2012, počas oslavy siedmich narodením vnuka F. ju v dome chytil oboma rukami pod krt triasol ňou a tak ju škrtil a počas toho jej vulgárne nadával, že je „kurva, krava, piča, hajtra“; ďalej od roku 2014 keď sa poškodená natrvalo vrátila domov, ju obžalovaný v intervaloch asi jedenkrát za dva mesiace napádal slovne a keď išiel okolo nej tak si vždy odpľul a tiež keď ju obchádzal, tak sa jej niekoľkokrát neuhol a svojím telom do nej vrazil, a v presne nezistenom čase dňa 24.06.2017, keď prišiel rozzúrený a snažil sa dostať cez okno do vnútra domu, musela sa poškodená v obave z jeho ďalšieho násilného konania voči nej zamknúť pred ním v kuchyni, pričom takéto jeho správanie vyvolávalo u poškodenej strach, neistotu, napätie, pocity poníženia, ktoré bolo pre poškodenú ťažkým príkorím, p o s t ú p i l Okresnému úradu v Zlatých Moravciach, so sídlom Sládkovičova 3, na prejednanie priestupku (proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d), písmeno e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch), pretože zistil, že nejde o trestný čin. Je nepochybné, že konaním obžalovaného došlo z jeho strany k porušovaniu pravidiel občianskeho spolunažívania a že spúšťačom tohto konania bolo správanie sa poškodenej voči obžalovanému, ktorý poukazoval na jej nevhodné správanie sa k jeho otcovi.

Podľa § 8 Trestného zákona, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v trestnom zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 10 odsek 2 Trestného zákon, nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 11 odsek 1 Trestného zákon, je zločin úmyselný trestný čin, za ktorý trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou prevyšujúcou päť rokov.

V zmysle § 8 Trestného zákona na naplnenie znakov trestného činu musia byť splnené dve podmienky, jednak musí ísť o protiprávny čin a zároveň jeho znaky musia byť uvedené v Trestom zákone. V § 10 odsek 2 Trestného zákona je upravená výnimka z formálneho chápania kategórie trestného činu, v zmysle ktorej pri protiprávnom čine, ktorý formálne naplňa znaky prečinu, nepôjde o prečin, ak je jeho závažnosť nepatrná. Závažnosť činu predstavuje materiálny korektív týkajúci sa výlučne protiprávných činov, ktoré vykazujú znaky prečinu. Uvedená kategória má napomôcť odlíšiť priestupky od prečinov. Predmetné ustanovenie súd v danom prípade aplikuje za predpokladu, že po vykonanom dokazovaní dospel k záverom, že protiprávne konanie obžalovaného nenaplnilo znaky tak žalovaného trestného činu (zločinu) ani znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2, odsek 3 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona.

Závažnosť činu je určovaná spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, mierou zavinenia a pohnútkou páchatel'a.

Podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona, nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná.

V zmysle § 8 Trestného zákona na naplnenie znakov trestného činu musia byť splnené dve podmienky, jednak musí ísť o protiprávny čin a zároveň jeho znaky musia byť uvedené v Trestnom zákone. V § 10 odsek 2 Trestného zákona je upravená výnimka z formálneho chápania kategórie trestného činu, v zmysle ktorej pri protiprávnom čine, ktorý formálne naplňa znaky prečinu, nepôjde o prečin, ak je jeho závažnosť nepatrná. Závažnosť činu predstavuje materiálny korektív týkajúci sa výlučne protiprávnych činov, ktoré vykazujú znaky prečinu. Uvedená kategória má napomôcť odlišiť priestupky od prečinov.

Podľa § 17 Tr. zák., pre trestnosť činu treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nebanlivosti.

Súd pri vykonaní dokazovania postupoval v súlade so zásadou trestného konania (§ 2 ods. 10 Tr. por.) tak, že zistil skutkový stav veci v rozsahu potrebnom pre jeho rozhodnutie.

Súd vykonaným dokazovaním zistil okolnosti spáchania skutku, zistil, že prejednávany čiastkový skutok sa stal tak ako je uvedený v obžalobe a že skutok spáchal obžalovaný. Súd zároveň zistil okolnosti spáchania skutku a jeho následok.

Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané zavinenie obžalovaného. Obžalovaný poprel spáchanie skutku, ktorý mu obžaloba kladie za vinu, uviedol, že poškodenú nenapadol. Súd vyhodnotil výpovede obžalovaného, poškodenej, priamych ako aj nepriamych svedkov a vykonaných na vec sa vzťahujúcich dôkazov.

Obžalovaný na svoju obranu uviedol, že poškodená, jeho matka ho z pomsty krivo obviňovala, v tom, že ju fyzicky napadol. Motívom konania poškodenej podľa obžalovaného mala byť skutočnosť, že v rodine vždy priamo pomenoval veci, ktoré sa jej týkali a pripustil, že z uvedeného dôvodu bola medzi nimi „nevraživosť“ a vznikali medzi nimi vzájomné verbálne konflikty.

Obžalovaný v tejto súvislosti poukázal na to, že poškodená, jeho matka mu opakovane z pomsty hovorila, že sa postará o to, aby bol vydedený, vyzlečený z uniformy a aby mal zápis v registri trestov, čo potvrdila vo svojej výpovedi svedkyňa K. I. G. s tým, že dôvodom pomsty poškodenej bola skutočnosť, že obžalovaný jej manžel povedal svojmu otcovi, manželovi jeho matky – poškodenej, že mu bola neverná. Obžalovaný pripustil, že na naliehanie otca, ktorý sa mu sťažoval na spolužitie s matkou chcel, aby z domu na Železničarskej 1938/44 poškodená odišla. Popísanú skutkovú okolnosť kladenú mu za vinu opakovane poprel.

Obžalovaného zo spáchania činu priamo usvedčila poškodená - jeho matka L. G. a nepriamo svojimi výpoveďami svedkovia C. G. a K. N. G. - bratia obžalovaného, M. G. - neter obžalovaného a svedkyňa K. L. O. - sestra obžalovaného, ktorí zhodne potvrdili výpoveď poškodenej v tom, že obžalovaný sa k poškodenej správal zle, v rozpore s dobrými mravmi. Svedkovia priamo a nepriamo na základe vyjadrení poškodenej zhodne potvrdili, že obžalovaný mal poškodenej aj fyzicky ubližovať.

Súd vyhodnotil výpoveď obžalovaného, výpoveď poškodenej a svedkov na základe logických súvislostí okolností spáchania činu. Obžalovaný jednoznačne poprel spáchanie činu a poprel, že by mal matke úmyselne ublížiť na zdraví. O tom, že by mal obžalovaný nad rámec verbálnych útokov poškodenú aj fyzicky napadnúť svedčí lekárska správa ambulancie úrazovej chirurgie č.l. 76 - 77 zadokumentovaná vo vyšetrovacom spise, zo dňa 25.06.2017, teda dva dni po čine obžalovaného, v zmysle ktorej u poškodenej boli zistené síce len povrchové poranenia pleca a ramena vľavo, s dobou liečenia od 5 – do 7 dní, ale s tým, že poranenia mohli vzniknúť tak ako to uviedla pacientka – poškodená, že jej malo byť spôsobené zachytením jej ramena rukou a sotením do steny a ďalej s tým, že sa jednalo o ľahký úraz a iné zranenia u poškodenej zistené neboli, o čom svedčí fotodokumentácia č.l. 82-83. Obžalovaný poprel tvrdenie poškodenej, že zranenia jej mal spôsobiť on. Súd sa pri hodnotení dôkazov výpovede obžalovaného a poškodenej ich pravdivosti a vierohodnosti zaoberal okolnosťami spáchania čiastkového útoku, miestom spáchania skutku, otázkou príčinného pôsobenia konania obžalovaného a jeho následku, z ktorého vyplynulo, že tento korešpondoval so spôsobom útoku obžalovaného voči

poškodenej na záhrade rodinného domu, pričom obžalovanému ako policajtovi, ktorí na dennej báze posudzoval protiprávne konanie, muselo byť známe rozlišovať legálne konanie od konania porušujúceho trestnoprávne a iné predpisy.

Súd vyhodnocoval protichodné výpovede obžalovaného a poškodenej, výpovede svedkov tak svedčiacich v prospech obžalovaného ako aj v jeho neprospech v kontexte so všetkými vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní, so závermi znaleckého dokazovania a listinných dôkazov, predovšetkým k profilu obžalovaného a dospel k nasledovným záverom.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že vzťah obžalovaného k poškodenej a naopak bol dlhodobo najmenej od roku 1999 vážne narušený a antagonistický, pričom predovšetkým z výpovedí svedkov vyplynulo, že poškodená mala počas tejto doby opakovane pri vzájomných stretnutiach mimoriadne vulgárne nadávať obžalovanému, robiť mu schválnosti v rodinnom dome na Železničiarkej ulici č. 44 v Zlatých Moravciach, predovšetkým tým, že mu bránila v prístupe k jeho veciam a do domu, ktorého bol spoluvlastníkom.

Úlohou súdu bolo vykonaným dokazovaním zistiť, či sa dielčí vyššie popísaný skutok keď mal obžalovaný dňa 23.6.2017 na záhrade rodinného domu fyzicky napadnúť poškodenú ženu, či skutok spáchal obžalovaný, či konanie obžalovaného napĺňa obligatórne znaky trestného činu a aké boli následky spáchania skutku.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný a poškodená v žalovanom období nežili v spoločnej domácnosti v rodinnom dome na Q. R. S. XX, v ktorom do svojej smrti žil otec obžalovaného a jeho brat C. G., ale pravidelne sa mali stretávať predovšetkým na pozemku (záhrade) predmetného rodinného domu, čo vo svojej výpovedi potvrdil samotný obžalovaný, keďže na záhradu často chodil.

Súd vyhodnocoval dve skupiny svedeckých výpovedí, dôkazov svedčiacich v prospech obhajoby obžalovaného ako aj dôkazov svedčiacich v jeho neprospech, teda v zmysle obžaloby usvedčujúcich dôkazných prostriedkov, či už priamych alebo nepriamych k otázke, či obžalovaný spáchal predmetný vyššie popísaný čin, ktorý mu bol obžalobou kladený za vinu.

V prvej skupine týchto dôkazov bola výpoveď samotného obžalovaného a nepriamo svedkov K. I. G. - manželky obžalovaného, G. J. - sestry otca obžalovaného a mal. F. G. - syna obžalovaného a v druhej skupine výpoveď svedkyne - poškodenej K. L. G. - matky obžalovaného, svedkov C. G. a K. N. G. bratov obžalovaného, M. G. - netere obžalovaného a K. L. O. - sestry obžalované.

Súd výpovede obžalovaného a svedkov vyhodnotil v kontexte s ostatnými vykonanými dôkaznými prostriedkami na základe logických súvislostí a dospel k záveru, že neboli zistené žiadne dôvody, ktoré by spochybňovali vierohodnosť výpovede poškodenej a svedkov uvedených v druhej skupine, teda svedkov, ktorí nepriamo usvedčovali obžalovaného zo spáchania čiastkového útoku, pričom ich svedectvo v kontexte s výpoveďou poškodenej potvrdila lekárska správa o zraneniach poškodenej. Súd tak neuveril obrane obžalovaného, ktorý poprel spáchanie prejednávaného činu. Súd napriek tomu nemôže nechať nepovšimnuté zistenie o sčasti účelovosti a tendenčnosti výpovedí usvedčujúcich svedkov, ktorá podľa názoru súdu pramenila zo zlých vzťahov v rámci rodiny po tom, ako po smrti otca obžalovaného, vstúpili do hry týchto vzťahov majetkové a finančné otázky ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, viď výpoveď majetkovo nezainteresovanej svedkyne G. J. a svedka C. G., brata obžalovaného žijúceho s poškodenou v jednej domácnosti, ktorý vypovedal, že útoky obžalovaného a poškodenej boli vzájomné.

Zo znaleckého posudku č. 125/2017 Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o., ktorý posudzoval osobnosť obžalovaného vyplynulo, že u obžalovaného prejav agresivity nepatrí do jeho osobnostnej výbavy, tento vyhodnotili len ako mierny s tým, že obžalovaný mal zvýšené očakávania, že okolie bude ústretové k jeho potrebám, nižšie sebahodnotenie a neschopnosť „povzniesť sa“ nad isté okolnosti, čo podľa názoru súdu z jeho strany a zo strany poškodenej, jeho matky bolo prameňom ich vzájomných argumentačných konfliktov, i keď opakovaných, ale ojedinelých ich vzájomných hádok, ktoré mohli vyústiť aj do mierneho fyzického násillia.

Súd vyhodnotil osobu obžalovaného, pričom nad rámec vyššie popísaného znaleckého skúmania zistil, že obžalovaný ako vyplýva z ústrednej evidencie priestupkov sa dopustil len dvoch priestupkov na úseku cestnej premávky, teda pred spáchaním činu sa nedopustil ani jedného priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že obžalovaný pred spáchaním činu nebol súdne trestaný a v rámci jeho služobného hodnotenia ako príslušníka policajného zboru D. D. C. L. B. K., vyplynulo, že na úseku služobnej disciplíny a služobnej zdvorilosti u obžalovaného neboli zistené žiadne nedostatky, s tým, že podľa zamestnávateľa rodinný život mal mať usporiadaný.

Zo znaleckého posudku a listinných dôkazov tiež vyplynulo, že obžalovaný nemal sklony k agresívnemu správaniu sa. V konečnom dôsledku i svedkovia svedčiaci v neprospech obžalovaného jeho neteť M. G. a sestru K. L. O. pred súdom potvrdili, že s obžalovaným mali dobrý vzťah.

Súd vyhodnotil jednotlivé dôkazy a dospel k záveru, ktorý potvrdzuje pravdivosť výpovede poškodenej o útoku obžalovaného na jej zdravie. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný dňa 23.06.2017 v poobedňajších hodinách, počas toho ako poškodená robila v záhrade jej strhol z hlavy okuliare a odhodil ich preč, jednou rukou ju sotil do pleca a spýtal sa jej, čo tam chce a následne, keď stretol poškodenú na chodbe domu, schmatol ju za ľavú ruku v oblasti ramena a hodil do steny, čím jej spôsobil viaceré povrchové poranenia pleca a ramena vľavo, s dobou liečenia do 7 dní. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázaný motív čiastkového protiprávneho konania obžalovaného voči poškodenej plynúci zo zlých rodinných vzťahov, ktorých vyústením bol antagonistický vzťah obžalovaného a poškodenej.

Súd vyhodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne, v súlade so zásadou trestného konania (§ 2 ods.12 Trestného poriadku) a to podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu.

Podľa § 17 Trestného zákona, pre trestnosť činu treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nebanlivosti.

Podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Podľa § 14 písm. a) Trestného zákona, pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Podľa § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, sa chránenou osobou rozumie osoba vyššieho veku.

Podľa § 127 ods. 3 Trestného zákona, sa osobou vyššieho veku na účely trestného zákona rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov.

Podľa § 156 ods.1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, sa prečinu ublíženie na zdraví dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví a čin spácha na chránenej osobe, ktorou je osoba vyššieho veku.

Podľa § 123 ods. 1, ods. 1 Trestného zákona, sa ujmu na zdraví podľa trestného zákona rozumie akékoľvek poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Obžalovaný bol vykonaným dokazovaním usvedčený zo spáchania skutku tak po objektívnej ak aj subjektívnej stránke. Obžalovaný naplnil zákonné znaky prečinu ublíženie na zdraví podľa § 156 ods.1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, tak po formálnej ako aj po materiálnej stránke, pretože trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v trestnom zákone (§ 8 Trestného zákona), ale v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Súd na základe vyhodnotenia vykonaných dôkazov dospel k záveru, že u obžalovaného bolo preukázané jeho zavinenie. Bolo dokázané, i keď v skutočnosti nenastal následok (v zmysle naplnenia zákonných znakov danej skutkovej podstaty trestného činu), teda protiprávneho konania obžalovaného, ktorý

konal s úmyslom tak, ako keby následok nastať mal, vyvolávajúc tak bezprostredne nebezpečenstvo ohrozenia poškodenej ako predmete tohto útoku. Vykonaným dokazovaním bolo dokázané, že konanie obžalovaného bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle ublížiť poškodenej na jej zdraví, i keď k jeho dokonaniu nedošlo, keďže z lekárskej správy zo dňa 25.06.2017 vyplynulo, že poškodená utrpela len viaceré povrchové poranenia pleca a ramena vľavo s dobou liečenia do 7 dní, pričom zranenia poškodenej nemali na obvyklý spôsob života poškodenej iný vplyv ani po krátku, čo i len prechodnú dobu. (R II/1965).

Vykonaným dokazovaním, bola jednoznačne naplnená subjektívna stránka protiprávneho konania obžalovaného. Obžalovaný zákonné znaky spáchaného trestného činu v štádiu pokusu naplnil tak ako to vyžaduje kvalifikovaná skutková podstata daného trestného činu. Súd vyhodnotil obranu obžalovaného na základe vykonaného dokazovania, ako účelovú a nepodloženú. Obžalovaný týmto protiprávnym konaním naplnil tiež objektívnu stránku trestného činu - prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázaný taktiež motív protiprávneho konania obžalovaného.

Súd mal vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní za preukázanú existenciu priamej príčinnej súvislosti („kauzálny nexus“) medzi protiprávnym, úmyselným konaním obžalovaného a následkom tohto konania. Protiprávnosť činu je v danom prípade určená najmä významom chráneného záujmu, ktorý bol činom obžalovaného dotknutý spôsobom jeho vykonania a okolnosťami, za ktorých bol spáchaný, jeho následkami a jeho úmyselným ublížením na zdraví poškodenej, osobe vyššieho veku s hranicou prevyšujúcou vek šesťdesiat rokov, keďže o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi jednoznačne protiprávnym a úmyselným konaním obžalovaného podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, a chráneným záujmom v danom prípade zdravím poškodenej súd nemal žiadne pochybnosti.

Súd mal zavinenie obžalovaného vykonaným dokazovaním preukázané, keď zistil, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený trestným zákonom, bol motivovaný po tom ako nezvládal okolnosti pred spáchaním činu, v hneve úmyselne ublížil poškodenej na jej zdraví.

Vyhodnotením jednotlivých dôkazov v ich logickej súvislosti súd dospel k záveru dôveryhodnosti výpovede poškodenej a svedkov svedčiacich v jej prospech. Je nepochybné, že útok obžalovaného smeroval k poškodeniu zdravia poškodenej. Je nepochybný motív konania obžalovaného a fyzické danosti obžalovaného a poškodenej, s tým že súd mal dostatočne preukázané, že k fyzickému napadnutiu poškodenej obžalovaným na danom mieste a v danom čase došlo.

Súd pri rozhodovaní o určení druhu trestu a jeho výmery obžalovanému podľa § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., prihliadal na spôsob a okolnosti spáchania činu, jeho následok, ďalej na preukázané úmyselné zavinenie, pohnútku a osobu páchatela.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona, má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

Súd zistil, že obžalovaný z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený, z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov súd zistil, že obžalovaný sa nedopustil žiadnych priestupkov. Súd z odpisu registra trestov zistil, že obžalovaný pred spáchaním činu nebol súdne trestaný. Zo služobného hodnotenia obžalovaného ako príslušníka policajného zboru Obvodného oddelenia PZ v Zlatých Moravciach vyplynulo, že na úseku služobnej disciplíny a služobnej zdvorilosti u obžalovaného neboli zistené žiadne nedostatky s tým, že rodinný život mal mať usporiadaný.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, pričom zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, keďže obžalovaný pre spáchaním činu viedol riadny život a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Súd tak obžalovanému ukladal trest postupom podľa § 38 ods. 2, odsek 3 Trestného zákona tak, že znížil hornú hranicu ustanovenej trestnej sadzby (6 mesiacov až 2 roky) o jednu tretinu, keďže u obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, pričom podľa § 14 ods. 2 Trestného zákona je pokus trestného činu trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej na dokonaný trestný čin.

Súd pri určení druhu a výmery trestu obžalovanému, s poukazom na kvalifikáciu skutku, okolnosti spáchania skutku a osoby obžalovaného dospel k záveru, že účel trestu podľa § 34 ods. 1, ods.4 Trestného zákona, tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude možné na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu obžalovaného dosiahnuť i peňažným trestom ako trestom alternatívnym pri jeho dolnej hranici.

Súd vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti o vine a treste obžalovaného rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.